

ριακή τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡ μνήμη Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ⁶⁵⁷.

1376—1379.

147. ΜΑΚΑΡΙΟΣ τὸ α'.

Ὀλίγα περὶ τῆς πρώτης τοῦ Μακαρίου πατριαρχείας εἰσιν ἡμῶν γνωστὰ, ἀγνωεῖται δ' ἀκριβῶς καὶ τῆς ἐκλογῆς ὁ χρόνος, ὃν δυνατὸν ἵνα τάξωμεν μετὰ τὰ μέσα τοῦ 1376, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ τέλος αὐτοῦ· διώκησε τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη δύο «ἀνέγκλητος ὢν ἐκάστῳ τῶν ἐν αὐτῇ λίαν καὶ ἀνεπίληπτος». Μητροπολίτης Σεβαστείας ὢν, καὶ κατὰ τὸ 1370 ἀπερχόμενος ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀμάσειαν, ἔλαβεν ἐντολὴν παρὰ τῆς συνόδου ἵνα χειροτονήσῃ ἀληθῶς ἐπίσκοπον Λιμνίων Ἰωσήφ τινα, ὃν ὁ παραξίας ψευδεπίσκοπος Τάγαρις ἦν χειροτονήσας δῆθεν ἐπίσκοπον. Τῷ 1378 ἀφαιρεθείσης τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου, ἐξεθρονίσθη ὁ Μακάριος, οἱ δὲ πολέμιοι τοῦ τῷ Ἀνδρονίκῳ φίλα φρονούντος ἱεράρχου τούτου ἤρξαντο ἵνα ξυλεύωνται τὴν πεσοῦσαν δρῦν· «ἐπίφθονον γὰρ χρῆμα τὸ τῆς ἀρχῆς—γράφεται ἐν τῇ ἀθωώσει αὐτοῦ—καὶ πολλοὺς τῷ ἄρχοντι πολλαχόθεν ἐπεγείρει τοὺς κατηγοροὺς, τοῦ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ πνεύματος ἀντιπνεύσαντος καὶ τοῦ τῆς εὐδαιμονίας κύματος ἀντικρούσαντος». Σύνοδος ἐκ δέκα καὶ ἕξ ἀρχιερέων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ συναθροισθέντων καθήρεσε τὸν Μακάριον, προσκληθέντα καὶ μὴ προτελθόντα, καθὼ μὴ ἐπιτραπέντος αὐτῷ ἵνα προσέλθῃ ὡς ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Μακάριος ἐφυλακίσθη, ἐλευθερωθεὶς μετ' ἄλλην πάλιν πολιτικὴν μεταβολὴν. Πιθανῶς ἡ πρώτη πατριαρχεὶα τοῦ Μακαρίου μετατεθέντος ἀπὸ τῆς Σεβαστείας διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ

657, Αὐτὸς ὁ Φιλόθεος ἔγραψε καὶ τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ψαλλομένην ἀκλουθίαν. Oudini Comment. τόμ. Γ', στήλη 4037—4038.

